

es sávjának É-i szélét. Keleti irányban is egyértelműen lehatárolható az egykori Árpád-kori falu: a nyomvonalat ugyanis a 38+700 szelvényben ismételtelen keresztezi a Száraz-ér, és az ér partján már nem is lehetett felszíni leleteket találni. A lelőhely intenzitása ritka, közepes. A gyűjtött leletek 95%-a Árpád-kori kerámia volt. Elsősorban a 200 m széles sáv jobb oldalán és a nyomvonal tengelyében kerültek elő, a tengelytől balra lényegesen kevesebbet gyűjtöttünk. Az egykori falu súlypontja valószínűleg a folyómeder közelében lehetett. A lelőhely Ny-i végében csak néhány kerámia jelezte halványan a lelőhelyet. Az Árpád-kori leletek mellett néhány, bizonytalanul szarmata korinak meghatározott töredéket is találtunk.

Járandószék, 39. sz. lh.: Az autópálya 38+850 km-szelvényénél a nyomvonal ismét keresztezi az előző lelőhelynél leírt Száraz-ér, Ny-K irányú medrét. A meder K-i oldalán, az egykori Paku-tanyától É-ra, az enyhe emelkedésű partoldalban találtuk meg a lelőhelyet. Mintegy 100 m hosszan tudtunk felszíni leleteket gyűjteni a magasra nőtt őszi vetésű gabonában, azonban a lelőhely intenzitására, pontos elhelyezkedésére és belső struktúrájára nézve nem tudtunk egyértelmű adatokat gyűjteni. A kevés felszíni lelet ellenére sem lehet kétséges a lelőhely léte. Leleteket csak a 39+000 km-szelvényben található erdősávban tudtunk gyűjteni, ezután már nem találtunk újabb darabokat. A leírt lelőhelytől K-re mintegy 200 m-re azonban egy újabb szarmata kori település maradványait találtuk meg. Ez alapján joggal feltételezhetjük, hogy a 39. és a 40. számon nyilvántartott régészeti lelőhely valójában egy település két részlete lehet.

Járandószék, 40. sz. lh.: Az autópálya 39+000 km-szelvényénél található erdősáv Ny-i oldalánál ért véget a 39. számon nyilvántartott régészeti lelőhelyünk, amely egy szarmata kori település volt. A második bejárás során azonban az erdősáv K-i oldalán is előkerültek a szarmata kori leletek. A 39+250 km-szelvényben egy földúton és egy csatornán átkelve pedig már a tábla legelején elkezdünk leleteket találni. Mivel a 39. és a 40. sz. lelőhelyek korszaka egymással azonos, azt feltételezzük, hogy a lelőhely egy települést alkot. A lelőhely a Száraz-ér jobb partján található, a mederrel párhuzamosan futó magasparton. Nem a meder felől nézve a lelőhelyet, annak területe a környezetéből alig emelkedik ki. Ennek ellenére a királyhegyesi úttól ÉNy-ra eső táblában a lelőhely nem terjedt túl ennek az enyhe dombhátnak a nyugati és déli oldalán. Pedig csak alig félméternyi a két terület közti szintkülönbség. A szarmata kori (3-4. sz.) település területét É-ról, D-ről és K-ről teljesen körbeveszi a Száraz-ér. A felszíni leletek intenzitása közepes, nagy mennyiségű leletet gyűjtöttünk, melyek kisebb-nagyobb foltokban jelentkeztek, de folytonosságuk nem szakadt meg. A királyhegyesi úttól K-re eső részeken a szarmata kori település nyomai mellett újabb korszakok emlékei is feltűntek. Közvetlenül a vízparti részeken, a 40+000 km vonalától K-re a bejárat 200 m-es

sávon belül az újkőkori Tisza-kultúra töredékeit, valamint kora- és késő bronzkori darabokat találtunk. Ugyancsak a vízparti sávban, a bejárat terület tengelyében, jobb oldalán és attól jobbra nagy kiterjedésű Árpád-kori falu maradványára bukkantunk. Az Árpád-kori lelőhely nagy része kívül esik a bejárat sáv déli határán. Az Árpád-kori töredékek között korongolt bográcsok, fazekak darabjai is előfordultak. Viszonylag nagy mennyiségben találtunk kavicsos soványítású, kézzel formált és korongolt fazéktöredékeket, amelyeket a késő avar korra kelteztünk.

Munkatársak: Mészáros Patrícia, Paluch Tibor, Sós-kuti Kornél, Wilhelm Gábor régészek (MFM); Benedek András, Pópity Dániel, Sátyai Emese, Tompa György régészhallgatók (SZTE); Katona Sándor, Kulcsár Kornél, Máté Genovéva, Nagy Norbert régésztechnikusok (MFM).

SZALONTAI CSABA

239. Mecsér határa

(Győr-Moson-Sopron megye) Á, Kö

2005. március 14-én helyszíni szemlét végeztem régészeti hatástanulmány készítéséhez. A Felszabadulás utcától D-re tervezett lakóterület-fejlesztés területén kora Árpád-kori kerámiatöredékeket gyűjtöttem. A lelőhely egy hajdani Duna-ág K-i magaspartján található.

A Felszabadulás utca É-i oldalán az előző lelőhelytől mintegy 200 m-re ugyanazon kiszáradt folyómeder mellett 2-3 darab középkori edénytöredéket és nagyobb számú újkori töredéket találtam.

TAKÁCS KÁROLY

240. Meszlen határa

(Vas megye) Ő, A, Á, Kö

2005. április 21-én terepbejárást végeztünk a Kőszegpaty és Meszlen közt létesítendő szélerőműpark területén.

Csaposi-dűlő: A Szombathely-Csepreg főútvonaltól K-re, a község közigazgatási határának ÉNy-i szegletében – közel a vasasszonyfai határhoz – elszórtan némi őskori és középkori kerámiatöredék került elő.

Eresztényi-dűlő: A település Ny-i határában, az úttól É-ra, kb. 50 m-re, a Rátka-patak ÉNy-i oldalán nagyon kevés Árpád-kori és középkori kerámiát gyűjtöttünk, valamint egy darab avar edényke oldaltöredékét. A leletek szórványosan kerültek elő.

Malomúti Középdűlő: A község Ny-i határában, a Kőszegpatyot Meszlennel összekötő közlekedési úttól D-re kb. 300 m-re, a Rátka-patak Ny-i oldalán, közvetlenül a patak mellett a szántásban habarcsos kavics és építőkőtörmelék hevert nagy területen, továbbá Árpád-kori és középkori leletek nagy mennyiségben, valamint kevés őskori kerámia szórványosan.

Munkatárs: Vámos Gábor.

ILON GÁBOR